

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 29.7.2009
SEK(2009) 1077 lopullinen

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

Oheisasiakirja Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

**pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta Biskajanlahden sardellikannalle ja
kyseistä kantaa hyödyntäville kalastuksille**

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTENARVIOINNISTA

{COM(2009) 399 final}

{SEC(2009)1076 final}

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTENARVIOINNISTA

Vaikutustenarviointi koskee ehdotusluonnosta, jossa vahvistetaan Biskajanlahden sardellikannan (*Engraulis encrasicolus*) kalastusta koskevia pitkäaikaisia hoitotavoitteita ja täytöntöönpanomenetelmiä. Tämä lyhytikäinen pelaginen laji on sosioekonomisesti erittäin tärkeä monille Espanjan Kantabrian rannikon ja Ranskan Atlantin rannikon satamille ja kalastajille.

Ehdotuksen soveltamisala on kohtalaisen merkittävä: kyseisen pyynnin arvo on jopa 50 miljoonaa euroa. Sardellin kalastusta harjoitti noin 300 alusta, ja se tarjosi noin 3 000 merityöpaikkaa ja noin 16 000 tonnia ihmisravinnoksi pyydettyä kalaa vuonna 2004, ennen kuin kalastus kiellettiin. Nämä luvut kuvastavat ehdotuksen vaikutusta, sillä sen tavoitteena on kyseisen kalastuksen vakaus ja kestävyys. Alueella toimii kaksi laivastoa – Espanjan kurenuotta-aluksia sekä Ranskan kurenuotta-aluksia ja pelagisia troolareita. Kannan runsaus vaihtelee vuodesta toiseen suuresti, mikä johtuu lähinnä siitä, että kantaan tulevien nuorten kalojen määrä vaihtelee ympäristökijöiden vuoksi. Nuorten kalojen rekrytoituminen kalastukseen on ollut hyvin vähäistä vuodesta 2001 alkaen. Vuosiluokan 2004 rekrytoituminen oli erityisen alhaista, mikä johti kannan heikentymiseen ja kalastuksen kieltämiseen vuoden 2005 loppupuolella. Kyseinen kalastus on ollut siitä lähtien kiellettyä.

Ehdotuksessa vahvistetaan edellytykset kalastuksen aloittamiseksi uudelleen ja säädetään kannan hoidosta sen koon mukaan. Meri- ja kalastusasioiden pääosasto pitää tätä ehdotusta uutena askeleena, joka auttaa suuntaamaan yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) päätöksentekoa kansainvälisten sitoumusten ja YKP:n tavoitteiden noudattamista edistäviin pitkäaikaisiin ratkaisuihin. Kyseisen kannan kalastus kiellettiin keväällä 2009 sen jälkeen, kun tieteellisissä lausunnoissa arvioitiin, että kannan biomassa oli raja-arvojen (B_{lim}) alapuolella. Vasta sitten, kun kalastus voidaan turvallisesti aloittaa uudelleen, voidaan alkaa soveltaa pitkän aikavälin suunnitelmaa sellaisen kalastustason määrittämiseksi, jonka avulla kannan elpymisvaiheesta voidaan siirtyä kestävään enimmäistuottoon. On kuitenkin tärkeää korostaa, että tässä kertomuksessa arvioidun ehdotuksen tavoitteena ei ole biomassan korkea taso, vaan sen avulla pyritään pikemminkin löytämään paras keino hallita riskiä siitä, että kalastus joudutaan jälleen kieltämään.

Vaikutustenarviointia edelsi tieteellisen komitean ja sidosryhmien komitean laatima perusteellinen tieteellinen arviointi.

YKP:n mukaan kalavarojen kestävä hoidon varmistamiseksi voidaan harkita useita toimintavaihtoehtoja. Näitä ovat

- kiinteän TACin vahvistaminen,
- teknisten toimenpiteiden käyttöönotto, mukaan luettuina ajalliset/alueelliset kalastuskiellot sukukypsien (kutevien) kalojen ja/tai nuorten kalojen suojelemiseksi,
- kalastusmahdollisuuksiin mukautettujen kapasiteettia ja pyyntiponnistusta koskevien säännösten käyttöönotto,
- taloudellisten välineiden eli markkinatoimenpiteiden käyttö,
- asianomaisten osapuolten paremman yhteistyön edistäminen.

Kyseisen lyhytikäisen lajin erityistarpeiden vuoksi ja koska mainittu kalastus on ollut usean vuoden ajan kiellettyä katsottiin, että hoitosuunnitelman käyttöönotto on toteuttamiskelpoisin vaihtoehto nykyiselle järjestelmälle, joka perustuu vuosittaiseen päätöksentekoon. Pelagisten lajien pyyntiponnistuksen valvonta on tehotonta, ja sen vuoksi katsottiin, että sardellin

kalastuksenhoidon alalla pyyntimääriin perustuva hallinnointi olisi TACin vahvistamiseksi parempi lähestymistapa kuin pyyntiponnistuksen rajoittaminen. Edellä kuvaillun kaltaisia täydentäviä toimenpiteitä voidaan käyttää suunnitelman parantamiseksi, mutta niitä ei tässä kertomuksessa tarkastella. Erilaisten osatekijöiden huomioimiseksi ja niin teknisten kuin kapasiteettiin liittyvien kalastuskysymysten huomioon ottamiseksi on testattu seuraavia kahta pääasiallista vaihtoehtoa ja kolme lisämuunnelmaa:

- Vaihtoehto 1 – Ei muutoksia nykyiseen käytäntöön;
- Vaihtoehto 2 – Pitkän aikavälin suunnitelma, johon sisältyy kolme vaihtoehtoista muunnelmaa;

2.1. Sääntö A – strategia, jossa TAC-tasot ovat suhteessa korkeammat mutta myös romahtamisvaara korkeampi;

2.2. Sääntö B – strategia, jossa TAC-tasot ovat suhteessa alhaisemmat ja myös romahtamisvaara pienempi;

2.3. Sääntö C – strategia, joka on vaihtoehtojen A ja B välinen kompromissi.

Tarkempi analyysi osoitti, että paras vaihtoehto kyseisen kannan hallinnoimiseksi olisi järjestelmä, joka perustuu TACin vahvistamiseen vuoden puolivälissä kesäkuun tieteellisten lausuntojen pohjalta ja johon liittyy pyyntisääntö, jonka mukaan vuosittainen TAC-taso vahvistetaan automaattisesti. Järjestelmä sisältäisi myös säännöksiä kalastuksen kieltämisestä silloin, kun biomassa alittaa tietyn kynnyksen. Kuulemismenettelyistä, vaihtoehtoista ja vaikutuksista annetaan yksityiskohtaiset tiedot.